

Weitzner Salamonné Unokáival

A fénykép az 1920-as évek közepén készült. Középen a nagyanyám, Weitzner Salamonné [szül. Klein Mari], mellette pedig a három unokája látható. Balról az első Zinner István, a bátyám, a második én vagyok, olyan kétéves forma lehettem. Jobbra a nagyanyámtól Tibor unokabátyám látható. Tibor 1914-ben született Budapesten, és 1990-ben ott is halt meg. Fegyveres ellenálló volt a háború alatt, majd a háború után rendőrtisztként Cegléd kapitányhelyetteseként dolgozott. A Gyermekélelmezési Vállalat biztonsági tisztjeként [Azaz: vállalati rendészként. -- A szerk.] ment nyugdíjba. Anyai részről a kapcsolat szoros volt. Valamennyi testvért ismertem, aki élt, és ezekkel rendszeresen tartottam is a kapcsolatot. A nagyanyámról csak annyit tudok, hogy rabbicsaládból származott. Valószínűleg ők is galíciaiak voltak. Nagyapámat egyáltalán nem ismertem, ők a Felvidék tájáról jöttek. Ők is vallásosak voltak, de csak úgy, hogy a nagyünnepeket tartották meg, egyebet nem. Úgy tudom, a szombatot nem tartották, de nem emlékszem rá. A nagyanyám nagyon jó asszony volt. Bár Budapesten élt, mi máshol laktunk. Ő a másik lányával, Margittal [Hermannn Józsefné, szül. Weitzner Margit] és az unokáival, az unokatestvéreimmel, Jehi és Uri Hermannn-nal élt együtt. Nagyon szeretett minket, engem és a bátyámat is, mert mi félárva voltunk. Elég nehéz körülmények között éltünk. A nagymamám ünneptartó volt, neológ családhoz tartozott. A VII. kerületben laktak, és a Bethlen téri templomba jártak a nagyünnepek alatt. Minden pénteken a gyertyagyújtás kötelező volt. A nagyanyámék -- emlékszem -- imádkoztak, és szombatonként önáluk volt az ebéd. Péntekenként nem gyűltünk össze, inkább szombaton az ebédnél. De akkor az egész család összejött. Elmondtuk az imákat, és sóletet ettünk bárhesszel. A nagyanyám magyar anyanyelvű volt, de tudott németül. Azt nem tudom, hogy jiddisül beszélt-e. Elképzelhető, hogy jiddisül beszéltek és nem németül a testvérével. A nagyanyám ruházata normális neológ volt, semmi tradicionális nem volt rajta [lásd: öltözködés]. A baráti társaságuk csak zsidó volt, mint ahogy most nekem is az, nincs is keresztény a baráti társaságomban, csak zsidó. A nagyanyám hetvenegynéhány éves volt, amikor meghalt 1934-ben. A Kozma utcában, zsidó szertartás szerint temették el.